

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลด่าน

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลด่าน ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความใน ๖๗ (๓) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลด่านโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านและนายอำเภอกาบเชิง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลด่าน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลด่านตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิณ

“สัตว์ควบคุม” หมายความว่า สัตว์ที่ต้องได้รับการควบคุม หรือมีมาตรการเพื่อป้องกันและควบคุมโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่มีสัตว์เป็นพาหะนำโรคตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของ” หมายความว่า ผู้ครอบครอง เลี้ยง ดูแล รวมถึงผู้ควบคุมสัตว์

“วัคซีน” หมายความว่า วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

“เครื่องหมายประจำสัตว์” หมายความว่า ป้ายแสดงว่าสัตว์นั้นได้รับการฉีดวัคซีน

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่
ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมสัตว์ของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน
และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาการของโรคพิษสุนัขบ้า” หมายความว่า ในกรณีของสุนัขมีอาการดุร้าย วิ่งเพ่นพ่าน
กัดสิ่งกีดขวาง ชอบซุกในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อย น้ำลายไหล ตัวแข็ง ขาหลังอ่อนเพลีย เดินโซเซ เป็นต้น

“สัตวแพทย์” หมายความว่า

(๑) นายสัตวแพทย์และสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์

(๒) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาด
พ.ศ. ๒๕๕๘ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน
ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) สุนัข

(๒) แมว

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกประกาศข้อกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ ภายหลังจากที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้โดยให้มีมาตรการเพื่อใช้บังคับ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนประเภทของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้วเจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ โดยจัดให้มีขนาด ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบระบายน้ำและกำจัด สิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูล ให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) จัดให้มีการควบคุมสัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ มิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจาก การควบคุม

(๔) สัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ ประเภทสุนัขที่เป็นสายพันธุ์ไทย หรือสายพันธุ์ จากต่างประเทศ หรือสายพันธุ์ลูกผสมระหว่างพันธุ์ไทยกับต่างประเทศที่มีลักษณะนิสัยดุร้าย เจ้าของสัตว์ควบคุมดังกล่าวต้องผูกสายลากจูงที่มีความแข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในระยะห่างจากสัตว์ควบคุม ๕๐ เซนติเมตรเมื่อต้องพาสัตว์ควบคุมออกมายังที่สาธารณะ และใส่อุปกรณ์ครอบปากสัตว์ควบคุมดังกล่าว

(๕) เมื่อสัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ จากกลิ่น ควน และไม่เป็นที่ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำสาธารณะที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

ข้อ ๘ เจ้าของสัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ ต้องจัดการให้สัตว์ในครอบครองได้รับการฉีดวัคซีน จากสัตว์แพทย์หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยให้ฉีดควบคุมครั้งแรกเมื่อสัตว์มีอายุ ๒ - ๔ เดือน หรือตามความเห็นของสัตวแพทย์ และให้มีการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองฉีดวัคซีน

ข้อ ๙ เมื่อปรากฏว่าสัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ มีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้น แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่พบสัตว์นั้น แสดงอาการของโรคพิษสุนัขบ้า

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตว์ในควบคุมตามข้อ ๕ ถูกสัตว์อื่นที่สงสัยว่าเป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่รู้ว่าสัตว์ของตนถูกกัด และเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขต้องแจ้งต่อสัตวแพทย์ ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ที่มีสัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ ในการครอบครองมาแจ้งลงทะเบียนภายใน ๒ เดือน หลังจากข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขพบสัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ ในที่หรือทางสาธารณะโดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าว เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันเมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้น ตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่าย ในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้องค์การบริหารส่วนตำบลเก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๓ หากเจ้าของสัตว์ควบคุมตามข้อ ๕ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็น ที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๖ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สืบสมบัติ ศรีสุรินทร์

นายกององค์การบริหารส่วนตำบล